

206

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 14 lutego 1952 r.

w sprawie podejmowania i rozprowadzania obligacji Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski przez uspołecznione zakłady pracy, będące placówkami subskrypcyjnymi pożyczki (placówki „A”).

W celu zapewnienia terminowego i należytego rozprowadzenia obligacji Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski (NPR) pomiędzy subskrybentów przez placówki subskrypcyjne w uspołecznionych zakładach pracy, na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wszystkie zakłady pracy jako placówki subskrypcyjne mają obowiązek w nieprzekraczalnym terminie do dnia 29 lutego 1952 r.:

- 1) sprawdzenia, uporządkowania i bieżącego prowadzenia zapisów w arkuszach ewidencyjnych subskrypcji i wpłat (form. NPR Nr 2);
- 2) ścisłego uzgodnienia ze swoimi zbiornicami (bankami finansującymi) wysokości subskrypcji, ilości subskrybentów, sumy wpłat i łącznej sumy kwot, na jakie wydano zaświadczenia o wysokości subskrypcji i wpłat na NPR.

§ 2. Zakłady pracy, które wypłacają wynagrodzenia wyłącznie w dniu ostatnim (dla pracowników płatnych z dołu) lub w pierwszym miesiącu (dla pracowników płatnych z góry), obowiązane są w nieprzekraczalnym terminie do dnia 5 marca 1952 r. zakończyć wypłaty i w tymże dniu przesłać do swojej zbiornicy (banku finansującego) sprawozdanie ogólne, będące równocześnie zapotrzebowaniem na obligacje, na formularzu NPR Nr 8. Formularze te otrzymają placówki w swoich zbiornicach w końcu lutego 1952 r.

§ 3. Zakłady pracy, które wypłacają wynagrodzenia swym pracownikom za miesiąc luty br. w późniejszych terminach, np. 15 marca br., złożą w banku finansującym sprawozdanie ogólne (formularz NPR Nr 8) jednocześnie z zapotrzebowaniem środków płatniczych na wypłatę wynagrodzeń, obejmującym potrącenie ostatniej raty pożyczki.

Bank finansujący postawi do dyspozycji zakładu pracy środki płatnicze na wypłatę wynagrodzeń za miesiąc luty 1952 r. w miarę możliwości z jednoczesnym wydaniem obligacji NPR, po sprawdzeniu zgodności sprawozdania ogólnego z zapisami na karcie kontrolnej placówki.

§ 4. Za niedotrzymanie terminów, ustalonych w §§ 2 i 3 niniejszego zarządzenia, premia dla głównych

(starszych) księgowych płatna za miesiąc marzec 1952 r. ulega obniżeniu — w zależności od stopnia niedotrzymania terminów — o 20% do 100%. O wysokości procentowej obniżki premii decyduje jednostka nadrzędna na wniosek banku finansującego (zbiornicy). Obniżenie premii nie wyłącza pociągnięcia winnych do odpowiedzialności dyscyplinarnej w przypadkach poważniejszego uchybienia w terminie.

W przypadkach, wymienionych w ust. 1, bank finansujący obowiązany jest dokonać odpowiedniego obniżenia zapotrzebowania środków płatniczych, obejmującego premię dla głównego (starszego) księgowego.

§ 5. Wszystkie zakłady pracy obowiązane są otrzymane obligacje doręczyć pracownikom w nieprzekraczalnym terminie do dnia 28 marca 1952 r. Pracownicy, kwitując odbiór obligacji, powinni obok podpisu podać datę ich otrzymania.

O ile doręczenie obligacji niektórym pracownikom byłoby w tym terminie niemożliwe (choroba, śmierć, dłuższa delegacja służbowa itp.), zakłady pracy przydzielą obligacje tym pracownikom, którym ich nie doręczono, wpisując do odpowiednich przedziałek arkusza ewidencyjnego subskrypcji i wpłat klasę, numery i wartość przydzielonych obligacji, a przy obligacjach częściowych — również cyfry rzymskie odcinków, i prześlą te obligacje najpóźniej w dniu 31 marca 1952 r. do zbiornicy, jako depozyty imienne subskrybentów, łącznie z wykazem tych obligacji, sporządzonym według ustalonego wzoru (form. NPR Nr 11) i z rozliczeniem z otrzymanych obligacji (form. NPR Nr 12).

§ 6. Za wykonanie niniejszego zarządzenia odpowiedzialni są kierownicy oddziałów banków finansujących oraz kierownicy i główni (starsi) księgowi zakładów pracy.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 15 lutego 1952 r. Jednocześnie uchyla się terminy ustalone „Instrukcją dodatkową Nr 1 dla placówek subskrypcyjnych w uspołecznionych zakładach pracy”, wydaną przez Ministerstwo Finansów w lipcu 1951 r. Nr BP/D 2986/51.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

207

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 lutego 1952 r.

w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych dla drobnych podatników.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przenosi się na organa finansowe w zakresie podatku obrotowego uprawnienia określone w art. 3

ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 452) w sprawie zaniechania ustalania zobowiązania podatkowego w całości lub w części, jeżeli sprawa jest małej wagi lub szczególnie okoliczności sprawy tego wyma-